# Ondersteuning van verpleegkundigen in de huisartsenpraktijk als partners in de zorg voor polyfarmaciepatiënten

**Haio:** VANHOORENBEECK Sara , U.A.
**Promotor:** Schrans Diego , U.G.
**Praktijkopleider:** Kefel Koen , MICHIELSENS Boudewijn , PEETERS Dirk , Van overloop Maaike , VERHAERT Ilse , WOESTENBURG Annemie

**Context:** Ongeveer 70% van alle acute geneesmiddelengerelateerde ziekenhuisopnames betreft 65-plussers. Extra aandacht voor medicatiebewaking is dus noodzakelijk. Verpleegkundigen in de huisartsenpraktijk zouden een belangrijke rol kunnen spelen in de zorg voor polyfarmaciepatiënten. Onder hen heerst echter een eerder beperkte farmacologische kennis. In dit praktijk verbeterend project wordt nagegaan hoe verpleegkundigen hierin kunnen ondersteund worden.

**Onderzoeksvraag:** Het is niet geweten of een correcte indicatiestelling in het elektronisch medisch dossier in combinatie met een opleidingssessie de kenniskloof van de verpleegkundigen zou kunnen opvullen en hen zou kunnen bijstaan in de communicatie naar de patiënt.

**Methode:** De indicaties werden toegevoegd bij n=36 polyfarmaciepatiënten. Er werd een pre-post meting uitgevoerd, peilend naar de geneesmiddelenkennis van n=4 verpleegkundigen. De interventie betrof het volgen van een opleiding rond veelgebruikte geneesmiddelen. Afsluitend werd middels een vragenlijst gepolst naar de attitude van verpleegkundigen ten opzichte van hun farmacologische rol binnen een multidisciplinaire eerstelijnspraktijk.

**Resultaten:** De verpleegkundigen scoorden gemiddeld beter in de postmeting (stijging van 6.86/10 naar 7.88/10), hoewel niet significant (p=0.068). Ze waren enthousiast over de interventie en gaven een gemiddelde score van 9/10 (range = 8-10). Het project dwingt tot nadenken, ondersteunt de dialoog over medicatie, en stimuleert kritisch denken rond medicatie. De mate van zich verantwoordelijk voelen voor het medicatiebeleid varieerde sterk tussen de verpleegkundigen onderling.

**Conclusie:** Het toevoegen van indicaties aan de medicatielijst en een opleidingssessie zorgden voor een verbetering in de geneesmiddelenkennis. Herhaling, meer tijd tot verdieping en een intervisiemoment zou het potentieel van deze interventie kunnen vergroten.